

Sagen har vilst sig bestemt afvigende Meninger. Det forekommer mig dernæst, at denne Bestemmelse ingenlunde staaer som noget Nyt; thi Forordningen af 13de August 1841, indeholder udtrykkelig, at, naar der mellem Medlemmerne er ulige Meninger, afgjøres Sagen efter de fleste Stemmer, altsaa at der skal stemmes. Jeg turde herefter maasse formode, at det, som de Herrer have fundet anstødeligt, ikke er, at der staaer, at der skal stemmes, men at der skal stemmes ved Prøve og Modprøve. Det forekommer mig imidlertid meget usfyldigt, at man har valgt dette Udtryk istedetfor blot at sige, at der skal afstemmes.

Fischer: Ja, jeg skal ikke forlange Discussionen om Afstemningen, men naar den ærede 2den Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) erindrede om de Banffeligheder, det har overhovedet at sætte en Sag paa rette Maade under Afstemning, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at man fuldkommen kan indrømme det uden derfor at indrømme, at Banffeligheden hæves derved, at man giver Formanden to Stemmer. Derved opnaaes jo Intet i den Retning. Et æret Medlem, som havde Ordet efter mig (Mourier = Petersen), staaer fremdeles ved den Anskuelse, at der kommer Sager for, som kræve en Afgjørelse, og som ingen Afgjørelse faae, naar man ikke giver Formanden to Stemmer. Derved er det maa jeg atter henvise til, hvad der allerede oftere er gjentaget, at det er en Misforstaaelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen over dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Tobiesen, W. Petersen og Sonne til § 1:

Efter „hørte“ i 17de Linie sættes Comma, og tilføies: „naar det paa Grund af Districtets Omfang, Folkemængde eller andre Forhold maatte anses hensigtsmæssigt.“
vedtoges med 34 Stemmer mod 9.

2) Lovforslagets § 1, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Paa Landet bestyres de communale An-

liggender af et Sogneraad for hver Sognecommune.

Hvor flere Landsbyfogne ere forenede under eet Præstefald, bestaaer Sognecommunen af disse saaledes forenede Sogne, forsaavidt de have fælles Fattigvæsen, men hvor de have særskilt Fattigvæsen, have de ogsaa særskilte Sogneraad. Har noget under en Kjøbstadskirke henlagt Landdistrict sit særskilte Fattigvæsen, har det ogsaa sit eget Sogneraad. Naar et Landdistrict, der har Fattigvæsen fælles med en Kjøbstad, maatte ønske at have sit særskilte Fattigvæsen og som Følge deraf sit eget Sogneraad, kan Saadant bevilges af Indenrigsministeren, efter at Amtsraadet og Kjøbstadens Byraad derom ere hørte, naar det paa Grund af Districtets Omfang, Folkemængde eller andre Forhold maatte anses hensigtsmæssigt. Skulde i enkelte Tilfælde Fleertallet af Bølgene i et af de under et fælles Sogneraad henhørende Sogne ønske at adskille disse Sognes Communalvæsen, kan Amtsraadet med Indenrigsministerens Samtykke tilstaae saadan Adskillelse, naar særegne Omstændigheder tale derfor.
vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Lovforslagets § 2 (see Tillæg A. Sp. 2802)

ansaaes som vedtagen uden Afstemning.

3) Forslag af Indenrigsministeren til § 3:

I sidste Stykke sættes Comma efter „Kjøbstaden“, og Følgende tilføies: „derunder indbefattet Paaligningen af det Bidrag, som Districtet har at yde til de Anliggender, som det har fælles med Kjøbstaden.“

vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

4) Lovforslagets § 3, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Med Hensyn til Valget deles Antallet af Sogneraadets Medlemmer i to Dele, af hvilke den ene Deel er 1 større end den anden.

Den mindre Deel af Sogneraadets Medlemmer vælges af samtlige de Beboere i Sognecommunen, som ere i Besiddelse af